

Long dong...

Nhạc & lời : Dương Huỳnh Vũ Phương

Bolero

Trên gác trọ u buồn. Nhìn trời mưa tuôn, mà xót
 xa cho số phận bọt bèo. Từ ngày em đi, xa khu phố
 quên trên nấm mộ cuộc tình. Một mình lang thang, mang bao nỗi
 nghèo, đèo bồng nỗi chốn thành đô. Để tôi cả đời đầu
 sâu, còn người nay dã về khóc. Mái tóc đã pha sương, mà đường tình còn trắc
 khốn... hay là tôi khóc. Máu tóc đã pha sương, mà đường tình còn trắc
 trối. Hồi người có nhớ, một thuở ở bên nhau, bao ái ân ngọt
 ngào, xin đưa vào trong giấc chiêm bao. Mưa đã tạnh lâu rồi. Người thì xa
 xôi, còn với tôi sao giống tựa lục bình. Bềnh bồng trôi
 sông, long dong giữa dòng. Một trời hoa tím chờ
 mong, Nhớ ai đau dạ xót lòng.